

C-710/19. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2019. szeptember 25.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Conseil d'État (Belgium)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. szeptember 12.

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

G. M. A.

Ellenérdekű fél:

État belge (Ministre de l'Asile et de la Migration)

**CONSEIL D'ÉTAT (ÁLLAMTANÁCS, BELGIUM), KÖZIGAZGATÁSI
KOLLÉGIUM****[OMISSIS]****ÍTÉLET****[OMISSIS]****I. A felülvizsgálati kérelem tárgya**

2018. augusztus 1-jén benyújtott felülvizsgálati kérelmével G. M. A. a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság, Belgium) 2018. június 28-i 206.186. sz. ítéletének hatályon kívül helyezését kérte. [OMISSIS]

II. A Conseil d'État (államtanács) előtti eljárás**[OMISSIS] [eredeti 2. o.] [OMISSIS]**

III. Az ügy vizsgálata szempontjából releváns tények

A megtámadott ítéletben szereplő megállapításokból kitűnik, hogy:

„A felperes 2015. október 27-én – álláskeresői minőségében – nyilvántartásba vételi igazolás iránti kérelmet nyújtott be. Ezt a kérelmet 2015. november 12-én kiegészítette. 2016. március 18-án az alperes a három hónapot meghaladó tartózkodás megtagadásáról és a kiutasítás elrendeléséről szóló határozatot fogadott el. A megtámadott aktust jelentő ezen határozat indokolása a következőket tartalmazza:

»A megtagadás indokolása

[A kérelmező] nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a három hónapot meghaladó tartózkodás joga uniós polgárként megillessen őt: Az érintett álláskeresői minőségében nyilvántartásba vételi igazolás iránti kérelmet nyújtott be. Kérelme alátámasztására benyújtott egy igazolást arról, hogy az Actiris álláskeresőként nyilvántartásba vette, valamint az önéletrajzát és több állásjelentkezést, tekintettel azonban a személyes helyzetére, ezek a dokumentumok nem bizonyítják, hogy tényleges esélye van a foglalkoztatásra. Ugyanis bár az érintett regisztrált az Actiris-nál, hogy növelje az esélyeit arra, hogy munkát talál, az állásjelentkezésekre adott egyik válasz sem enged arra következtetni **[eredeti 3. o.]**, hogy tényleges esélye van a foglalkoztatásra. [OMISSIS]«”

Miután keresetet indított a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) előtt, utóbbi a megtámadott ítélettel elutasította a fent említett, 2016. március 18-i határozat felfüggesztése és hatályon kívül helyezése iránti kérelmet.

A 2016. április 25-én benyújtott újabb kérelmet követően, 2016. május 6-án nyilvántartásba vételi igazolást állítottak ki a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára.

IV. A felülvizsgálati kérelem elfogadhatósága

[OMISSIS] a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél hivatkozott [OMISSIS] a hatályon kívül helyezéshez fűződő érdekének fennállására, azzal érvelve, hogy hatályon kívül helyezés esetén úgy lehetne tekinteni, hogy az első kérelme benyújtásától, azaz 2015. október 27-étől kezdődően tartózkodik jogszerűen [az ország területén], ami hatással van a huzamos tartózkodáshoz való jognak a folyamatos jogszerű tartózkodás öt éves időtartamának végén történő megszerzésére [OMISSIS] [eredeti 4. o.] [OMISSIS].

A Conseil d'État (államtanács) határozata

[OMISSIS]

A felülvizsgálati kérelem ezért elfogadható.

V. Egyetlen jogalap

A felek álláspontja

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél egyetlen jogalapra hivatkozik, amelyet a Constitution (alkotmány) 149. cikkének, a loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, l'établissement, le séjour et l'éloignement des étrangers (a külföldieknek az ország területére történő beutazásáról, letelepedéséről, tartózkodásáról és kiutasításáról szóló, 1980. december 15-i törvény) 40. cikke 4. §-a 1. bekezdése 1° pontjának és 39/65. cikkének, az arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (a külföldieknek az ország területére történő beutazásáról, letelepedéséről, tartózkodásáról és kiutasításáról szóló, 1981. október 8-i királyi rendelet) 50. cikke 2. §-a 3° pontjának, az [EUMSZ] 45. cikknek, az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. és 47. cikkének, az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 15., 31. és 34. cikkének, valamint az uniós jog elsőbbségének [eredeti 5. o.] és az irányelvek hatékony érvényesülése általános elvének a megsértésére alapítja.

A jogalap első részében a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél szerint a megtámadott ítélet azért hibás, mivel az azt állapította meg, hogy az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlatának megfelelően értelmezett EUMSZ 45. cikk nem ír elő olyan minimális időtartamot az álláskereső javára, amellyel rendelkeznie kell annak érdekében, hogy lehetősége legyen megismerni a fogadó tagállamban az állásajánlatokat, és e minimális időtartam alatt nem köteles bizonyítani, hogy tényleges esélye van a foglalkoztatásra, miközben az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlata, különösen az [1991. február 26-i] Antonissen ítélet [C-292/89, EU:C:1991:80] nem ezt támasztja alá.

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél szerint a megtámadott ítéletnek meg kellett volna állapítania, hogy az EUMSZ 45. cikkben előírt szabad mozgás elvének hatékony érvényesülése azt a kötelezettséget rója a tagállamokra, hogy először is észszerű időtartamot biztosítsanak az álláskeresőnek abból a célból, hogy tudomást szerezhessen a neki megfelelő állásajánlatokról és megtehesse a foglalkoztatásához szükséges intézkedéseket, másodsor, hogy fogadják el, hogy az álláskereséshez szükséges időtartam semmilyen esetben sem lehet hat hónapnál kevesebb, harmadszor pedig engedélyezzék az álláskereső számára, hogy ezen időtartam alatt végig a tagállam területén tartózkodjon, anélkül hogy előírnák vele szemben annak bizonyítását, hogy tényleges esélye van a foglalkoztatásra.

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél úgy véli, hogy a 2004. április 29-i 2004/38/EK irányelv hasonló helyzeteket szabályozó 7. cikkének (3) bekezdéséből, valamint a 11. és 16. cikkéből következik, hogy a hat hónapnál rövidebb időtartam nem tekinthető elég észszerűnek és ha továbbra is felmerül kétely az [EUMSZ] 45. cikkben előírt szabad mozgás elve hatékony érvényesülésének biztosításához szükséges ilyen kötelezettség fennállása és terjedelme tekintetében, a következő kérdést kellene intézni az Európai Unió Bíróságához a belső jognak az e rendelkezéssel való összeegyeztethetőségéről:

„Ügy kell-e értelmezni és alkalmazni az EUMSZ 45. cikket, hogy a fogadó tagállam köteles arra, hogy először is észszerű időtartamot biztosítson az álláskeresőnek abból a célból, hogy tudomást szerezhessen a neki megfelelő állásajánlatokról és megtehesse a foglalkoztatásához szükséges intézkedéseket, másodsor, hogy fogadja el, hogy az álláskereséshez szükséges időtartam semmilyen esetben sem lehet hat hónapnál kevesebb, harmadszor pedig engedélyezze az álláskereső számára, hogy ezen időtartam alatt végig a tagállam területén tartózkodjon, anélkül hogy előírná vele szemben annak bizonyítását, hogy tényleges esélye van a foglalkoztatásra?”

Válaszában az ellenérdekű fél úgy véli, hogy – ellentétben azzal, amit a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél állít – a megtámadott ítélet nem azt állapította meg, hogy az Európai [eredeti 6. o.] Unió joga nem ír elő olyan minimális időtartamot, amely lehetővé teszi valamely másik tagállam állampolgára számára, hogy állást találjon, hanem hogy az említett jog „észszerű időtartamot” ír elő, amely a nemzeti szabályozás szerint lehet egy hat hónapos időtartam is, ezért az ilyen időtartam nem minősül „a közösségi jog által ténylegesen előírt minimális időtartamnak”. Az ellenérdekű fél úgy véli, hogy az ilyen mérlegelés egyáltalán nem minősül téves jogalkalmazásnak.

Az ellenérdekű fél előadja, hogy a Bíróságnak a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által hivatkozott ítélkezési gyakorlata „a közösségi jogi rendelkezés hiányán”, illetve az érintett nemzeti szabályozás által előírt időtartam észszerű jellegén alapul, ezért nem került megállapításra, hogy az [EUMSZ] 45. cikk csak úgy értelmezhető, hogy az egy hat hónapos minimális időtartamot határoz meg. Egyébiránt az ellenérdekű fél véleménye szerint, mivel az álláskereső számára biztosított időtartam észszerű jellegének megítélése

szükségszerűen megkívánja a tények szabad mérlegelését, az felülvizsgálat keretében nem vitatható, különben a Conseil d'État (államtanács) a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) értékelését a sajátjával helyettesítené, ami nem tartozik a hatáskörébe. Az ellenérdekű fél állítása szerint a megtámadott ítélet azt állapítja meg, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél a legcsekélyebb bizonyítékát sem adta a kérelme keretében azzal kapcsolatban, hogy tényleges esélye van a foglalkoztatásra, amelyből az következik implicite, de nyilvánvalóan, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél nem bizonyította, hogy konkrétan miért ne lenne észszerű a jelen esetben az annak megállapítására nyitva álló határidő, hogy teljesíti a tartózkodáshoz való jog feltételeit, továbbá hogy ezt az indokolást nem vitatták, és nem is vitatható a felülvizsgálat során, valamint hogy ebből következően a jogalap első része nem megalapozott.

Az ellenérdekű fél a fentiekből arra is következtet, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által javasolt előzetes döntéshozatalra előterjesztendő kérdés nem releváns a jogvita kimenetele szempontjából, és ennél fogva nem kell azt az Európai Unió Bírósága elé terjeszteni.

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél válaszában kifejti, hogy az álláskereső számára a belga jog által biztosított időtartam észszerű jellegének megítélése az uniós jog értelmezésének kérdését veti fel, amely közvetlen hatással jár a fent említett 1980. december 15-i törvény 40. cikke 4. §-ának és az 1981. október 8-i királyi rendelet 50. cikke 2. §-a 3° pontjának az [EUMSZ] 45. cikkel való összeegyeztethetőségére. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél véleménye szerint ez az értelmezési kérdés nem kizárólag a tények szabad mérlegelésétől függ, és felülvizsgálat tárgyát kell, hogy képezze annak megállapítása érdekében, hogy a megtámadott ítélet téves jogalkalmazáson – különösen téves minősítésen – alapul-e.

A jogalap második részében [OMISSIS] **[eredeti 7. o.]** [OMISSIS] **[eredeti 8. o.]** [OMISSIS]. [e második részt a Conseil d'État {államtanács} elutasítja]

A jogalap harmadik részében a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél annyiban vitatja a megtámadott ítéletet, amennyiben az megállapítja, hogy a fent említett 1980. december 15-i törvény 39/2. cikke által bevezetett jogszerűségi felülvizsgálat nem teszi lehetővé a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára, hogy figyelembe vegyék az Európai Parlament által történő, 2016. április 6-i alkalmazását (amelyre az ellenérdekű fél határozatának meghozatalát követően került sor), amely bizonyítja a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél tényleges esélyét a foglalkoztatásra, és így ellentmond az ellenérdekű fél határozatában foglalt indokolásnak. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél szerint a fent említett 2004/38/EK irányelv 15. és 31. cikke, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. és 47. cikke, valamint az uniós jog elsőbbségének és az irányelvek hatékony érvényesülésének általános elve megköveteli a Conseil du contentieux des étrangers-tól (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság), hogy egy megsemmisítés iránti kereset során figyelembe vegye az új

tényeket, és kizárja valamennyi ellentétes nemzeti rendelkezés vagy szabály alkalmazását.

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél arra hivatkozik, hogy az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatából következik, hogy úgy kell érteni a fent említett 2004/38/EK irányelv 15. és 31. cikkét, valamint az Alapjogi Charta 47. cikkét, hogy azok magukba foglalják valamennyi tény és körülmény kimerítő vizsgálatát, ideértve a tervezett intézkedés célszerűségét is, illetve hogy a személyek szabad mozgására vonatkozó európai szabályok alkalmazásával hozott határozatok jogszerűségét felülvizsgáló nemzeti bíróságoknak figyelembe kell venniük azokat az [eredeti 9. o.] új tényeket, amelyekre e határozatok meghozatalát követően hívják fel a figyelmüket. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél azt állítja, hogy abban az esetben, ha egy nemzeti jogi rendelkezés vagy szabály ellentétes egy uniós jogi szabállyal, a nemzeti bíróságok kötelesek mellőzni az ellentétes nemzeti jogi rendelkezés vagy szabály alkalmazását, valamint hogy a megtámadott ítéletnek – minden ellentétes nemzeti eljárási szabály ellenére – figyelembe kellett volna vennie a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek az Európai Parlament által történő, 2016. április 6-i alkalmazását, amely bizonyítja a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél tényleges esélyét a foglalkoztatásra, és így ellentmond az ellenérdekű fél határozatában foglalt indokolásnak.

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél szerint, ha továbbra is felmerül kétely a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) azon kötelezettségének fennállása tekintetében, hogy egy megsemmisítés iránti kereset során a fent említett 2004/38/EK irányelv 15. és 31. cikkének, az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. és 47. cikkének, valamint az uniós jog elsőbbsége és az irányelvek hatékony érvényesülése általános elvének az alkalmazásával új tényeket vegyen figyelembe, továbbá azon kötelezettségét illetően, hogy adott esetben mellőzze valamennyi ellentétes nemzeti rendelkezés vagy szabály alkalmazását, a következő előzetes döntéshozatalra előterjesztendő kérdéssel kellene az Európai Unió Bíróságához fordulni:

„Úgy kell-e értelmezni és alkalmazni a 2004/38/EK irányelv 15. és 31. cikkét, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. és 47. cikkét, valamint az uniós jog elsőbbségének és az irányelvek hatékony érvényesülésének általános elvét, hogy egy olyan határozat megsemmisítése iránti kereset során, amely megtagadja valamely uniós polgár három hónapot meghaladó tartózkodáshoz való jogának elismerését, a fogadó tagállam nemzeti bíróságai kötelesek figyelembe venni a nemzeti hatóságok által hozott határozatot követően felmerült új tényeket, ha ezek alkalmasak arra, hogy úgy módosítsák az érintett személy helyzetét, hogy ez a módosítás már nem teszi lehetővé a fogadó tagállamban való tartózkodáshoz való jogának a korlátozását?”

[OMISSIS] [a Conseil d'État (államtanács) által el nem fogadott elfogadhatatlansági kifogás] [OMISSIS]

Az ellenérdekű fél úgy véli, hogy a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) jogosan utasította el egy olyan tény figyelembevételét, amellyel kapcsolatban nem vitatott, hogy arra előzőleg nem hivatkoztak a közigazgatás előtt, valamint hogy a fent említett 1980. december 15-i törvény 39/2. cikkének 2. §-a tiltja számára, hogy korlátlan **[eredeti 10. o.]** felülvizsgálati jogkört gyakoroljon, és hatáskörét szigorúan a jogszerűség vizsgálatára korlátozza **[OMISSIS]**.

[OMISSIS]

*A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél válaszában azt állítja, hogy **[OMISSIS]** „ellentétes a 2004/38/EK irányelv 15. és 31. cikkével, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével, valamint az uniós jog elsőbbségének, az irányelvek hatékony érvényesülésének és védelemhez való jog tiszteletben tartásának általános elvével az a nemzeti gyakorlat, amely szerint egy másik tagállam állampolgára ellen elrendelt kiutasítás jogszerűségének felülvizsgálata során a nemzeti bíróságok **[eredeti 11. o.]** nem vehetik figyelembe a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi határozathozatalt követően felmerült tényeket, ha azok az érintett személy tartózkodáshoz való jogának fennállását támasztanák alá” **[OMISSIS]**, valamint hogy „az ellenérdekű fél által hivatkozott ítélkezési gyakorlat semmilyen módon nem hivatkozik a Bíróságnak a 2004. április 29-i Orfanopoulos és Oliveri ítéletéből (C-482/01 és C-493/01, EU:C:2004:262), valamint a 2004. november 11-i Cetinkaya ítéletéből (C-467/02, EU:C:2004:708) következő ítélkezési gyakorlatára, amely megállapítja azt a kötelezettséget, hogy a megsemmisítés iránti kereset során figyelembe kell venni a nemzeti hatóságok általi határozathozatalt követően felmerült új tényeket” **[OMISSIS]**. **[eredeti 12. o.]***

A Conseil d'État (államtanács) határozata

Első rész

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél azt állítja, hogy a munkavállalóknak az **[EUMSZ]** 45. cikk által biztosított szabad mozgásának hatékony érvényesülése érdekében a Conseil du contentieux des étrangers-nek (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) úgy kellett volna határoznia, hogy e rendelkezés előírja az ellenérdekű fél számára „azt a kötelezettséget, hogy először is észszerű időtartamot biztosítson az álláskeresőnek abból a célból, hogy tudomást szerezhessen a neki megfelelő állásajánlatokról, és megtehesse a foglalkoztatásához szükséges intézkedéseket, másodsor, hogy fogadja el, hogy az álláskereséshez szükséges időtartam semmilyen esetben sem lehet hat hónapnál kevesebb, harmadszor pedig engedélyezze az álláskereső számára, hogy ezen időtartam alatt végig a [tagállam] területén tartózkodjon, anélkül hogy előírná vele szemben annak bizonyítását, hogy tényleges esélye van a foglalkoztatásra”.

Az ellenérdekű fél állításával ellentétben ez a kifogás nem foglal magában ténybeli mérlegelést. A fent említett 45. cikk terjedelmének meghatározását teszi szükségessé.

Az Európai Unió Bírósága elé kell tehát terjeszteni a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által javasolt előzetes döntéshozatalra előterjesztendő kérdést. Ez a kérdés szükséges a jogvita eldöntéséhez. Ha ugyanis a Bíróság azt a választ adná, hogy úgy kell értelmezni az Európai Unió működéséről szóló szerződés 45. cikkét, hogy az előírja a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által hivatkozott kötelezettségeket, az első kifogás megalapozott lenne.

Második rész

[OMISSIS]

A [második] rész [OMISSIS] [eredeti 13. o.] [OMISSIS] nem megalapozott.

Harmadik rész

Az 1980. december 15-i törvény 39/2. cikkének 2. §-a által bevezetett jogszerűségi felülvizsgálat tiltja a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) számára, hogy figyelembe vegye a megsemmisíteni kért határozat meghozatalát követően felmerült azon tényeket, amelyekről a hatóságnak nem volt tudomása a határozathozatal időpontjában.

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél lényegében azt állítja, hogy a 2004/38/EK irányelv 15. és 31. cikke által megkívánt felülvizsgálat lehetővé teszi a bíróság számára a három hónapot meghaladó tartózkodáshoz való jogot elutasító határozat meghozatalát követően felmerült azon tények figyelembevételét, amelyek révén megállapítható e jog fennállása.

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél szerint az 1980. december 15-i törvény 39/2. cikkének 2. §-a nem ültette át helyesen a 2004/38/EK irányelv 15. és 31. cikkét, mivel nem teszi lehetővé a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) számára az ilyen tények figyelembevételét.

[OMISSIS]

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek kellő érdeke fűződik ehhez a kifogáshoz. Ha ugyanis az megalapozott, nem arra kerülne sor, hogy – amint azt ellenérdekű fél állítja – a bíróságot a jogszabály által számára nem biztosított hatáskörrel ruházzák fel, hanem el kellene vetni a számára előírt azon tilalmat, hogy figyelembe vegye a három hónapot meghaladó tartózkodáshoz való jogot megtagadó határozat meghozatalát követően felmerült azon tényeket, amelyek révén megállapítható e jog fennállása.

Annak megállapításához, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél helytállóan határozta-e meg az uniós jog terjedelmét, a [OMISSIS] [Bírósághoz] kell [OMISSIS] fordulni az Európai Unió jogának értelmezése érdekében.
[eredeti 14. o.]

[OMISSIS]

A FENTI INDOKOK ALAPJÁN

A CONSEIL D'ÉTAT (ÁLLAMTANÁCS) A KÖVETKEZŐ HATÁROZATOT HOZZA:

[OMISSIS]

A Conseil d'État (államtanács, Belgium) az [EUMSZ] 267. cikk harmadik bekezdése alapján előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

- 1) „Úgy kell-e értelmezni és alkalmazni az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 45. cikkét, hogy a fogadó tagállam köteles arra, hogy először is észszerű időtartamot biztosítson az álláskeresőnek abból a célból, hogy tudomást szerezhessen a neki megfelelő állásajánlatokról, és megtehesse a foglalkoztatásához szükséges intézkedéseket, másodsor, hogy fogadja el, hogy az álláskeresőnek szükséges időtartam semmilyen esetben sem lehet hat hónagnál kevesebb, harmadszor pedig engedélyezze az álláskereső számára, hogy ezen időtartam alatt végig a tagállam területén tartózkodjon, anélkül hogy előírná vele szemben annak bizonyítását, hogy tényleges esélye van a foglalkoztatásra?”
- 2) „Úgy kell-e értelmezni és alkalmazni az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. és 31. cikkét, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. és 47. cikkét, valamint az uniós jog elsőbbségének és az irányelvek hatékony érvényesülésének általános elvét, hogy egy olyan határozat megsemmisítése iránti kereset vizsgálata során, amely megtagadja **[eredeti 15. o.]** valamely uniós polgár három hónapot meghaladó tartózkodáshoz való jogának elismerését, a fogadó tagállam nemzeti bíróságai kötelesek figyelembe venni a nemzeti hatóságok által hozott határozatot követően felmerült új tényeket, ha ezek alkalmasak arra, hogy úgy módosítsák az érintett személy helyzetét, hogy ez a módosítás már nem teszi lehetővé a fogadó tagállamban való tartózkodáshoz való jogának korlátozását?”

[OMISSIS]

[aláírások]